

РЕШЕНИЕ

№ 2193

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2535** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващи от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя З. М. Й., подадена чрез адв.П. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220219003677-091-001/19.11.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 102/21.01.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата са твърди, че РА е необоснован и незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Изтъква се, че процесния имот е офис, в който дружеството е осъществявало своята независима икономическа дейност, което е безспорно установено в хода на ревизията. Във връзка с приспаднатия данъчен кредит на недвижими имот – офис (през 2011г.) и недвижим имот – гаражи (през 2012г.) предвид извършването на облагаеми доставки, а използването на имота за освободени през 2019г., жалбоподателят поддържа, че възниква задължение за корекция на ползвания данъчен кредит по чл.79а от ЗДДС. Счита, че органите по приходите не са установили, изложили и анализирали правилно фактическата обстановка, при което са достигнали до необосновани изводи за дължимост на ДДС за м. април 2019г. По изложените съображения моли за отмяна на ревизионния акт. В с.з. жалбоподателят се представлява от процесуален представител – адв. К., която поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна

практика“ -гр.С. при ЦУ на НАП, в писмено становище чрез юрк. В., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220219003677-020-001 от 14.06.2019 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне задълженията на дружеството по реда на ЗДДС за данъчен период м. 04.2019 г. ЗВР е връчена по електронен път на 24.06.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № 22220219003677-092-001 от 10.10.2019 г., срещу който е подадено възражение в срок. Възраженията са обсъдени в РА, но са преценени като неоснователни.

Ревизията приключва с РА №Р-22220219003677-091-001 от 19.11.2019 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. С РА е определен резултат за ревизирания период – ДДС за внасяне в размер на 19 810,80 лв. и съответните лихви в размер на 1 080,15 лв., при деклариран от дружеството данък за възстановяване в размер на 90,88 лв.

Дружеството е обжалвало РА с жалба вх. №53-06-11854 от 04.12.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С., вх. №23-22-2246 от 10.12.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. Решаващият орган е приел жалбата за неоснователна и с Решение № 102/21.01.2021г. е потвърдил изцяло РА. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено по електронен път на 24.01.2020г.

Извършените от ревизиращите органи процесуални действия и направените констатации и изводи са следните:

Установено е, че основният предмет на дейност на ревизираното дружество през процесния период е спедиция и автомобилен превоз с товарни автомобили на лицензирани транспортни дружества.

Дружеството е декларирано извършена освободена доставка на основание чл. 45, ал. 3 от ЗДДС и § 1, т. 5 от ЗДДС по фактура № 1202/05.04.2019 г. с данъчна основа 128 908,40 лв. и предмет на доставката - прехвърляне на собственост на ДМА в изпълнение на задължения. Получател по доставката е З. М. Й. – едноличен собственик на капитала и управител на [фирма].

С Нотариален акт /НА/ №144 от 02.04.2019 г. ревизираният субект е прехвърлил на З. М. Й. собствен недвижим имот, находящ се в [населено място], Столична община, Район „К. село“, [улица], а именно: офис №1 , находящ се на партерен етаж със застроена площ от 43,40 кв. м, състоящ се от офис помещение, бокс и санитарно помещение, заедно с 0,40% идеални части от общите части на сградата, заедно с 1,40% идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващо урегулиран поземлен имот - УПИ, целият с площ от 775 кв. м. и гаражи №1-2 и №3-4 , находящи се на партерния етаж на същата сграда. Прехвърлянето е в изпълнение на решение на управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството З. Й. за връщане на направените от нея допълнителни парични вноски до размер от 128 908,40

лв. Вноските са правени през минали периоди и са осчетоводени в с/ка 107 „Сметка на собственика“, чието салдо на 01.04.2019 г. е в размер на 128 908,40 лв. Поради невъзможност дружеството да върне сумата е взето решение задължението да бъде погасено чрез прехвърляне на недвижимите имоти. Органите по приходите са констатирани, че доставката попада в хипотезата на чл. 45, ал. 3 от ЗДДС и данък по нея не се дължи.

Собствеността върху недвижимите имоти [фирма] е придобило от [фирма], ЕИК[ЕИК], с Нотариален акт /НА/ №38007, том 93, акт №21 от 01.09.2011 г. за офис 1, находящ се в [населено място], м. „К. село“, „С.“, [улица], ет. П и с НА №5303, том 10, акт №197/17.02.2012 г. за гаражи 1-2 и 3-4, находящи се на същия адрес. При придобиването им дружеството е упражнило право на приспадане на пълен данъчен кредит в размер общо на 32 418,07 лв. по фактури, изброени в табличен вид на стр. 4 от РД с предмет авансови вноски, покупка и СМР.

С РА, на основание чл. 79, ал. 3, т. 1, б. „а“ във връзка с чл. 79, ал. 4 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 19 901,68 лв.

При така установената фактическа обстановка Съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По съществото на правния спор

Разпоредбата на чл.79 от ЗДДС е озаглавена „Корекции при унищожаване, липси и брак на стока или при доставка на стока или услуга“. Съгласно чл.79, ал.1 ЗДДС регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Съгласно ал.2 от разпоредбата регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, съответно изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за получена услуга, при извършване на последваща доставка на стоката или услугата, за която не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. В ал.3 е предвидено, че за стоките и услугите, които са или биха били дълготрайни активи, за целите на ал. 1 и 2 лицето дължи данък в размер, определен по формула, която е изрично посочена за недвижимите имоти – т.1. Начисляването на данъка по ал. 1 – 3 се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размера на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и справка-декларацията за този данъчен период (ал.4).

Видно от разпоредбата на чл.79, в нея е предвидено извършването на еднократна корекция относно дължимия данък в различните хипотези на извеждане на актив от

патримониума на стопанския субект, в т. ч. при продажба. В случая е безспорно между страните, че дружеството е придобило през 2011г. и 2012г. процесните недвижими имоти – офис и гаражи, при което е упражнило право на приспадане на пълен данъчен кредит по общо 8 фактури, описани в РА, с предмет авансови вноски, покупка и СМР. Безспорно е, също така, че недвижимите имоти са заведени като дълготрайни активи в счетоводството на дружеството, както и че същите са предмет на последваща освободена доставка по чл.45, ал.3 ЗДДС. При това положение, правилно ревизиращите органи са приложили материалния закон, като са начислили данък по формулата на чл. 79, ал.3, т.1, б. “а” вр. ал.4 ЗДДС.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че във връзка с приспадания данъчен кредит за недвижимите имоти и предвид използването на имота за освободени доставки през 2019г., възниква задължение за корекция на ползвания данъчен кредит по чл.79а ЗДДС. Съгласно чл.79а, ал.1 ЗДДС, за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението. Видно от посочената разпоредба, в нея е регламентирано извършването на ежегодни корекции на ползвания данъчен кредит в хипотези, при които активите (недвижимите имоти) са и продължават да са собственост на лицето, но има изменение в ползването им, за разлика от случаите по чл.79 ЗДДС, при които има освобождаване от тези активи. Следователно, разпоредбата на чл.79а от ЗДДС е напълно неприложима в конкретния случай, както е приел и решаващият орган.

Като краен извод, съдът приема, че РА е законосъобразно издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административно производствените правила, като правилно е приложен материалния закон. С оглед на това жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, възлизащо съобразно материалния интерес на 1145 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22220219003677-091-001/19.11.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 102/21.01.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения по реда на Закона за данък върху добавената стойност в размер на 20 524,00 лв., в т.ч. главница в размер на 19 810,80 лв. и лихви за забава в размер на 1080,15 лв..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите – Дирекция „ОДОП“ –С. сумата от 1145 лева (хиляда сто четиридесет и пет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

